

[Stegger Nielsen.]

Vi har sunget tidt i en af vore Sange om Jylland, der er Hovedlandet, men naar vi forlod Poesien og drog ud i Prosaens Verden, var det meget sjældent, der faldt noget af til dette saa højt priste Hovedland. Derfor vil jeg, selv om jeg havde mine Tvivl om Sagen — jeg vil ikke sige, at den ikke er tilstrækkelig godt underbygget, men jeg kunde alligevel have ønsket flere Oplysninger og noget større Forbedelse —, dog ud fra den Betydning, denne Sags Afgørelse kan faa, stemme for Lovforslaget.

Ordføreren (Marie Christensen): Jeg skal ikke blande mig i denne Debat, men kun gentage, hvad jeg sagde forleden, at jeg anbefaler Tingets ærede Medlemmer at stemme for det foreliggende Lovforslag.

Ellinger: I Anledning af fremsatte Udtalelser vil jeg som Udvalgets Formand indrømme, at Arbejdet i Udvalget har været meget forceret, men Stillingen er jo den, at Lovforslaget er vedtaget med et stort Flertal i Folketinget, og det var givet, at der i Udvalget og ligeledes her i Landstinget var Flertal for det. Derfor har jeg, ihvorvel jeg ikke slutter mig til det nu til Forhandling værende Lovforslag, fordi jeg ikke finder det tilstrækkelig godt, men vil undlade at stemme, dog i Udvalget anset det for at være min Pligt at føre Sagen saaledes frem, at den kunde komme til Afgørelse inden Rigsdagssamlingens Slutning. Vi havde ogsaa lovet hinanden indenfor Udvalget, at ingen vilde gøre Krav paa Overholdelse af Fristerne, saaledes at vi kunde blive ved saa længe som muligt. Paa det Tidspunkt, da vi afgav Betænkning, var alle paa det rene med, at Samlingen vilde slutte i Dag eller i Morgen; at den siden er bleven forlænget, har vi ingen Indflydelse haft paa.

Hauch: Den Beslutning, det høje Ting her staar overfor i Løbet af efter al Sandsynlighed nogle faa Minutter, er efter min Opfattelse et overordentlig betydningsfuldt Skridt; det er i Virkeligheden Spørgsmaalet, om vi her i Landet skal have et nyt Universitet eller ikke. Jeg anser ikke det, der formentlig vil ske — jeg haaber frendes, at det ikke vil ske — for at betyde et nyt Universitet; det betyder, som det hele er lagt til Rette, en Filial af den bestaaende Universitetsundervisning. Det er ganske klart, at det ikke vil komme til at

betyde noget i Retning af et nyt Pust ind i Universitetsundervisningen. Det vil føre til, at Københavns Universitet bliver aflastet for en Del Arbejde, men det vil ikke medføre, at der skabes et nyt Kulturcentrum og et nyt Universitet. Efter min Opfattelse burde det, dersom vi skulde have et nyt Universitet her i Landet — og det mener jeg er i allerhøjeste Grad berettiget — være et Universitet af en anden Type og anden Form end det, der er Tale om at lave i Aarhus, af den Type, vi kender andetsteds fra, i andre Lande. Her drejer det sig altsaa egentlig om, hvorvidt det vil være rigtigt at udvide Københavns Universitet eller at lægge en Afdeling af Københavns Universitet over til Aarhus. Lige saa glad som jeg vilde have været ved at stemme for en Ordning, som betød Oprettelsen af et nyt Universitet af en anden Type end Københavns Universitet, lige saa betænkelig maa jeg være, naar Talen nu er om et Universitet i Aarhus, fordi jeg mener, at den Beslutning, man staar i Begreb med at tage, forskertser Muligheden for at faa den nye Universitetstype indført her i Landet. Hvor et saadant Universitet skulde ligge, kunde i og for sig efter min Opfattelse være ligegyldigt; jeg vilde finde det naturligt, at det laa i Jylland, men det er ikke afgørende.

Jeg maa imidlertid anerkende den Energi, som Aarhus har vist overfor dette Spørgsmaal. Jeg har altid haft Respekt for de Mennesker, som vilde noget og forstod at sætte deres Villie igennem, og som ikke var bange for at bringe Ofre derfor, og her maa jeg yde Aarhus Bys Borgere den allerstørste Anerkendelse. De har sat uhyre meget ind herpaa. Det er lykkedes dem, hvad jeg meget beklager, at faa Lovgivningsmagten til, saa vidt man da kan skønne, at tiltræde, at der bygges en Filial i Aarhus af Københavns Universitet. Det er jo altid saa, at naar man staar overfor et Spørgsmaal som dette, maa man ogsaa gøre sig klart, hvilken Betydning det vil faa økonomisk i Fremtiden, og her er jeg klar over, at man i Aarhus har lagt det hele overordentlig snildt og uhyre bestikkende an, idet man gør opmærksom paa, at det hele ikke vil koste ret meget, og at Rigsdagen fremdeles skal have Herredømme over, hvad det i Fremtiden skal koste. Ja, ærede Medlemmer maa jo være klar over, at dersom man vedtager denne Lov, er Terningerne kastede ogsaa med Hensyn til de Udgifter, der vil følge efter i Forbindelse med den Udvikling, der vil